

Да ли постоји обавеза обрачунавања и плаћања ПДВ у случају када обвезник ПДВ узима добра која су део његове пословне имовине за потребе обављања делатности?

(Мишљење Министарства финансија, бр. 413-00-00224/2009-04 од 13.2.2009. год.)

Одредбом члана 3. Закона о порезу на додату вредност („Сл. гласник РС“, бр. 84/04, 86/04—исправка, 61/05 и 61/07, у даљем тексту: Закон) прописано је да су предмет опорезивања ПДВ испорука добара и пружање услуга (у даљем тексту: промет добара и услуга) које порески обвезник изврши уз накнаду, у оквиру обављања делатности, као и увоз добара у Републику.

Промет добара, у смислу овог закона, је пренос права располагања на телесним стварима (у даљем тексту: добра) лицу које тим добрима може располагати као власник, ако овим законом није друкчије одређено (члан 4. став 1. Закона).

У складу са наведеним законским одредбама, када обвезник ПДВ узима добра која су део његове пословне имовине за потребе обављања делатности, у том случају не ради се о промету добара, па по том основу не постоји ни обавеза обрачунавања и плаћања ПДВ.

При томе, Министарство финансија напомиње да је обвезник ПДВ дужан да води евиденцију о добрима која узима за потребе обављања делатности, а која обезбеђује вршење контроле у складу с одредбом члана 46. став 1. Закона и одредбама Правилника о облику, садржини и начину вођења евиденције о ПДВ („Сл. гласник РС“, бр. 107/04 и 67/05).